

О. В.Красильникова

Балабан Борис Олександрович

БАЛАБАН Борис Олександрович (23. 12. 1905(05. 01. 1906), Харків – 08. 03. 1959, Київ) – режисер, актор. Заслужений артист УРСР (1942). У 1922–29 проходив підготовку в режисер. лаб. і працював актором у мист. об'єдн. «Березіль». Очолював Харків. театр муз. комедії (1929–34), Київ. театр оперети (1944–47); працював у моск. театрах (1934–44), Київ. укр. драм. театрі ім. І. Франка (1948–59). Б. – актор ексцентр., гротеск. плану, володів навичками цирк. мистецтва, зокрема акробатики. Постановки відзначаються тяжінням до гротеску, аналітичності, видовищності. Автор спогадів про Леся Курбаса. Ролі: Куликівський («Пролог» С. Бондарчука, Леся Курбаса), Буфон («Жакерія» П. Меріме), Прюдон («Золоте черево» Ф. Кроммелінка).

Основні вистави

«Алло, на хвилі 477» (спільно з Л. Дубовиком, В. Скляренком, 1929), «Плацдарм» М. Ірчана (спільно з Лесем Курбасом, 1932), «Професор Буйко» Я. Баша (1949), «Петербурзька осінь» О. Ільченка (1954), «Доктор філософії» Б. Нушича (1956), «Човен хитається» Я. Галана (1957).

Бібліографічний опис:

Балабан Борис Олександрович / О. В.Красильникова// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41112>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).